

FAMILIA.

BUDA-PESTA

2 Februarium st. v.

14 Februarium st. n.

Va esti joi'a si duminic'a.

Redact. : strad'a Havas nr. 1.

Nr. 10.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl. ; pe $\frac{1}{4}$ de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Roman'ia 2 galbeni.

CE-I AMORULU?

Vrei sè scii, cà ce-i amorulu ?

Si dñci sè ti-lu definescu ?

Bine! Ti-oiu împlini dorulu,

Êta eu cum îlu simtiescu :

Bucuria si durere,

Imbetare si floru ;

Mare de pe floricele,

Si venintu ucidiatoru.

[dupa Sima] V. B. Muntescu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

Estrem'a eleganta a tiênutei sale obicinuite, stralucit'a bogatia a costumelor sale de parada, nu putinu contribuiau la reputatiunea sa stralucita, si faceau din elu, pentru poporatiunile din Auvergne, o fintia intru tôte superiôra muritorilor comuni si o persôna cu totulu deosebita.

Afara de aceste, elu se recomandá prin luxulu equipagelor sale, prin meritele bucatarului seu, si prin marele sgomotu cu care îsi ducea cas'a.

Multe mame, si din clasele cele mai innalte, cugetau la elu pentru ficele lor. Inse la tôte propunerele de casatoria elu respundea nestramutatu :

— Destulu pré destulu de lungu timpu am portatu catusile Hymenului. De acuma înainte vreu sè fiu cu totulu alu amorului sburdalnicu si frivolu, alu lui Cupidon, fiulu Vinerei. Cà fluturulu care sbôra din flóre 'n flóre, voiu alergá de la frumôsa la frumôsa.

Sè dicemu în trecatu, cà contele n'a purtatu decâtu doi ani acele catusi ale casatoriei, atâtu de grele dupa elu.

Când trasur'a frumôsei Olimpie intrá în curtea locuintei lui, elu se cobori pe treptele de onóre iute cá unu tineru, trecú repede prin vestibulu, si sôsî pe trept'a cea mai innalta a peronului tocmai la momentulu sè ofere mân'a sa visitatôrei si s'ô conduca în etagiulu primu.

— Contessa, — i dîse elu cu focu pe cale, — dîu'a acést'a va fi insemnata cu o piétra alba între cele mai frumôse ale vietii mele!

— In adeveru, scumpe conte! — respunse tiner'a femeia înfrumsetiându-se. Si potu sè te întrebu, cà ce-i va face acést'a onóre?

— Favórea nemarginita ce-mi accordi, venindu sè me cercetezi astadi ântâia-ôra.

— Acést'a, scumpe conte, o dñci cu galanteria fina; dar îmi vine cam greu sè credu, cà dta ai binevoitu a dá visitei mele o importantia atâtu de mare.

— Ce felu! contessa, te îndoiesci? . . .

— Cam asiá, ti-o spunu dreptu.

— Dar privesce-me! trebue sè fiu palidu si defectuosu : ânim'a mea palpita; am friguri; fericire mea îmi pare o risipa : ea me esaltéza, me innaltia, càci — îti marturisescu — între tôte fericirile câte am avutu, acést'a e cea mai preçioasa, cea mai nestimabila.

— Dar scii, scumpe conte, cà cu nitica vanitate asiu puté sè ieu aceste vorbe dreptu o declaratiune de amoru în tóta form'a.

— Precum si este, contessa, un'a din cele mai sincere, care me omôra.

— Ah! asiá! îmi perdu capulu! Asiá dara dta me iubesci?

— Pâna la nebulia.

— Si eu nici nu m'am gânditu la ast'a! Dar la ce timpu a începutu acestu amoru frumosu, scumpe conte?

— Intr'unu timpu de multu trecut. Când te-am veditu ântâia-ôra. Ochiu dtale m'au petrunchi cu totulu. Ah! câtu de multu invidiam sôrtea pré fericitului marquis, primulu barbatu alu dtale. De atunce ânim'a mea a fostu totu cu rana.

— Dta, despre care se dñce, cà esti atâtu de sburatoru! . . . e cam greu de creditu . . .

— Fatia de dta nu. Ai inspirá constantia în ori cine. Ôre nu ti-ai smulsu aripele lui Amor; cá nime-ne sè nu se póta departá de dta? A te vedé, este a te iubi; si celu ce te iubescu, nu va iubi în veci decâtu pe dta. Te ivesci si ori cine e invinsu. Am facutu proba.

— Far' a luptá?

— Indesiertu, esti iresistibila

— Dá-mi-ai proba, la trebuintia?

— Contessa, voiesci viet'i'a mea?

Frumôs'a Olimpia apucá sè rida.

— Viet'i'a dtale, scumpe conte, — respunse ea, — aceea n'ar fi mai bine asediata decâtu în venele unui gentilomu de meritulu dtale. Vreu de totu simplu numai unu mandatu de arestare.

— Dôra în contra barbatului dtale? — întrebá cu focu Octeville. Simtiesci trebuint'a d'a fi libera? Sè-lu tramitu pe câte-va septemâni, séu si pe câti-va ani la Pignerol, la fortulu Joux séu la insulele Sânta Margareta? Vorbesce, contessa, sîm cu totulu alu dtale.

— Nu este vorb'a de dlu Rahon, — respunse Olimpia totu ridiëndu; — nici odata barbatu n'a fost mai putinu genantu. Elu nu vede decâtu prin ochii mei, n'aude decâtu prin urechile mele, si n'are alta vointia decâtu a mea. E vorb'a de alta persóna. Pri-mesci cererea mea?

— Nu te 'ndoi de ast'a. Am tocmai la în-de-mâna ceea ce ceri. Spune-mi numele inimicului, care te supera, si voiu scrie.

— Lasa numele în albu.

— Contessa, ast'a nu e datin'a.

— Ce-mi pasa de datina? Vrei sè-mi resisti, care sùm iresistibila?

— Dómne feresce! Éta mandatulu de a-restare.

— Iti multiamescu, conte, esti unu gentilomu adorabilu. Si acuma, dupa ce mi-ai probatu devota-mentulu dtale, vreu sè-ti probezu si eu încrederea mea: va sè dica, nu unu inimicu, ci o inimica este a- ceea, pe care voiescu sè dispara fara scandalu si fara agomotu.

— O femeia!

— Da.

— Cine e aceea femeia?

— Nu sciu.

— Contessa, dta vorbesci prin enigme.

— Pentru cà acèsta aventura curiosã e o aven-tura chiar si pentru mine. Intrigant'a sèu nebun'a, care acuma-su dõue dìle amenintia starea mea, îmi erã necunoscuta. Acèsta fiintia, alu carei nume nu-lu sciu, s'a înfatìsiatu eri în castelu. Profitându d'o ase-menare òre-care cu contess'a Mari'a de Rahon, prim'a socia a barbatului meu, îsi luã curagiulu sè sustina, cà ea este ênsasi contess'a. Ce dici la ast'a?

— Dicu, cà este o nerusinare de minune si rara.

— Contess'a Mari'a a muritu în bratiile mele, — continuã frumõs'a Olimpia; — verulu meu mar-quisulu de Saint-Maixent, o fèta de odaia si mai multi servitori devotati ai contelui Annibal de Rahon au fost martori la mórtea ei. Corpulu seu odihnesce în cript'a familiara. Nici odata mórte n'a fost mai au-tentica si ne mai recusabila, ceea ce n'a împedecatu pe nebun'a de care e vorb'a d'a strigã, cà vine sè-si reia locul si sè-si reclame drepturile, si d'a me in-ultã în niste termini d'o astfelu de nerusinare, încãtu asiu rosì repetindu-le. Am fost silita s'o alungu prin servitorii mei.

— Si ai facutu bine! Ce a dîsu contele, barba-tulu dtale?

— Portu grige mare sè-lu ferescu de emotiuni neplacute; elu n'a auditu nimica din tóte aceste.

— Precautiune întielèpta! Si ce s'a întemplatu cu acea nenorocita fiintia?

— Ea a primitu ospitalitate la unulu din arenda-sii castelului, la complicele sèu amagitulu ei; ama-gitu sèu complice, elu va fi pedepsitu.

XXIV.

D o m i n i c u.

— Contessa! — esclamã guvernatorulu, — te aprobu si te admiru! Cumint'a dtale nu se pòte asse-menã! Intrigant'a, aventurier'a sèu nebun'a, care te ataca, trebue sè dispara fara sè lase urme. Mandatulu de arestare îsi va împlinì rolulu. O închisóre buna, pré

surda, si fòrte indiscreta, va finì. Vom gasì acèsta închisóre în suteranele Presidialului. Acuma dara eu ti-am facutu totu ce ai voitu; sùm gata sè facu acés-t'a de nou. Care va fi resplat'a mea?

— Placerea d'a me vedè deobligata, — respun-se Olimpia ridiëndu, — nu o socotesci întru ni-mica?

— De siguru, e multu! e fòrte multu! dar eu asiu voi înca ceva.

— Conte, dta esti totulu nesatulu! . . .

— Amorul nu este asiã?

— E bine, spune-mi pretensiunile dtale, si de cumva nu vor fi pré mari, voiu încercã a te in-destulì.

— Trebue sè-mi faci o promissiune.

— Ce?

— Vedi, cà sùm înferbintatu . . . Jura-mi . . .

— A te stimperã? — întrupse Olimpia de ju-metate în batjocura.

— Ba! Acès't'a ar fi cu neputintia . . . dar a-mi încununã flacar'a.

— Conte, e cam iute . . . Dar în urma, fara sè me angagezu formalu, vreu sè-ti dau o sperantia òre-care. Vîno sè-mi întorci, în castelulu Rahon, visit'a ce ti-am facutu astadi, si vom povestì.

— Despre ce?

— Despre totu ce-ti va placè a vorbì.

— Asiã dara, mai alesu despre amoru.

— Despre amoru, dèca voiesci.

— Si iubi-me-vei?

— De ce nu, dèca vei fi amabilu?

— Contessa, eu ceru unu gagiu.

— Acuma!

— Spre a-mi dà putere d'a asteptã . . . o saru-tare . . . nu mai multu decâtu un'a . . .

— Pe mân'a mea alba? éta-o!

— Multiam. Ast'a inse nu e de ajunsu.

— Ce felu, iti trebue fati'a mea? Sùm persóna buna . . . éta-o . . . ah! nu mai multu decâtu un'a, dta ai dîsu! Si acuma, scumpe conte, adio!

— Eh cum! pleci asiã iute!

— Facu mai multu decâtu plecu, me scapu! Esti pré periculosu, si pericolulu me sparia. Dar înca o vorba! Mandatulu de arestare numai în mânila mele ar fi fara efectu. Te rogu, pune-mi la disposi-tiune doi agenti isteti, oari se vor însarcinã a-lu întrebuintia.

— Când te vei rentòrce la mosi'a dtale?

— Înainte de o òra voiu fi pe cale.

— E bine, mâne în diori de di cei doi agenti vor sosì în castelulu Rahon gata a împlinì ordinile dtale.

— Cu aceste cuvinte se incheiã convorbirea.

Octeville reconduse pe visitatòrea la trasur'a ei, i sarutã înca odata vârfulu degetelor, apoi guverna-torulu si frumõs'a Olimpia se despartira, încântati unulu de altulu.

Vediuramu pe contess'a Maria parasindu caste-lulu, superba si asiã dicèndu amenintiatòre, în mijlo-culu huiduirilor lacheilor.

(Va urmã.)

S A L O N U ?

Resboiulu.

Pacea, séu mai bine preliminarele de pace, ce e dreptu, s'a subscrisu; înse tóte semnele aréta, cà totusi înca de acuma înainte va urmá resboiulu celu mare, resboiulu europeanu. Russii si dupa subscrierea preliminarelor au totu înaintatu, si a ajunsu mai pâna la Constantinopolu. Acést'a a desteptatu temerea Angliterei, care si-a tramisu flott'a acolo; de alta parte se dice, cà si Austro-Ungari'a își mobiliséza armat'a. Notele diplomatice, îndreptate de aceste dóue puteri din urma catra Russia, vorbescu in tonu fórte aspru. Va sè dica, ne aflâmu în ajunulu unor eveneminte mari.

Costiunea Bessarabiei ocupa astadi multu press'a europeana. Ceea ce nimene n'ar fi crediutu, Russi'a a facutu. Generalulu Ignatieff a vinitu la Bucuresci, si misiunea lui — precum ni spune „Românulu“ — a fost d'a propune guvernului românú sè cedeze Russiei partea din Bessarabi'a, ce a fost data României la 1856, lasându României Chili'a si gurile Dunarei, si dându cá despagubire unu terêmu mai mare în Dobrug'i'a, împreuna cu portulu Kiustenge. Guvernulu înse a refusatú acésta cedare. Din caus'a, acést'a la Bucuresci e mare agitatie. Atátu în senatu, câtu si în camera s'au facutu interpelatiuni; acolo de printiulu Dim. Ghica, aice de dlu V. A. Urechia. In urmarea acesteia ambele corpuri legiuitoare au tienutu dóue siedintie secrete, în cari guvernulu a substernutu tóte actele relative la acésta afacere. In urma apoi, în siedintia publica, s'a decisu a nu cede din pamêntulu tierrii nici o palma de locu. O natiune care se respecta nici r'a pututu decide altfelu. Ingratitudinea Russiei a uimitu lumea tóta. Éta multiamit'a, cà ostirile române si-au versatu sângele pe câmpurile de bataia din Bulgaria! Dar prin acésta pretensiune, Russi'a totu-odata si-a frântu si cuvêntulu datu prin conventiunea încheiata între ea si între Români'a la 4/16 aprile 1876. Articolulu II din acea conventiune suna astfelu: „Pentru cá nici unu inconvenientu séu periculú sè nu resulte pentru Români'a din faptulú trecerii trupelor russe pe teritoriulu seu, guvernulu M. S. împeratulu tuturor Russielor se obliga a mantiné si a face a se respectá drepturile politice ale statului românú, astfelu cum resulta din legile interióre si tractatele esistente, precum si a mantiné si aperá întregitatea actuala a României!“ Vom vedé ce va dice si Europa la acestu actu muscalescu!?

Numerulu prinsonierilor turci, dupa raporturile oficiale, e 120,000, necalculându-se în numerulu acest'a bolnavii si ranitii gasiti în Cars, Sofia si alte locuri. La Ardahan s'au prinsu 1000, la Nicopoli si pe înaltimile de la Aladsa câte 7000, la Cars 17,000, la Gorny-Dubnik 4000, la Telis 3000, la Plevna 44,000, la strimtórea Sipca 32.000 si la Belastitia 3000. Numerulu tunurilor cuprinse e 1100.

Scirile mai nóue. O depesa din Constantinopole, cu datulu 8 febr., spune, cà în urmarea armistiitiului încheiatu, turcii evacuara Vidinulu, Rusciuculu, Silistri'a, Belgradsiculu si Erzerumulú; trupele de la Rasgrad si autoritátile din Rusciucu se retrasera în

Siumla. Turcii mai evacualara lini'a de întarire ce apera Constantinopolulu, de la Buiucu-Cecmedse si Hastenkior pâna la Bercos; aceste întariri cadu în zon'a neutrala în latime de dóue-spre-diece mile, care ajunge de la Cuciuc-Cecmedje pâna la Acbunar. — Russii intrara în Ciataldja. — Comunicatiunea pe Dunare se va deschide éراس. — Armistiitiulu va durá pâna când se vor încheiá negociatiunile, si déca aceste se vor întrerumpe, s'a fixatu unu terminu de trei díle pentru abdicerea armistiitiului.

Literatura.

Opere de Dora d'Istria, traduse în limba româna de Gregorie G. Peretz: „Nationalitatea Româna.“ Eroii României. Literatur'a Româna. Nationalitatea elenica. Volumu I. Bucuresci, tipariulu Curtii 1876, pag. 389. — „Femeile în Orientu si în occidentu.“ Vol. II. Imprimare cu spesele eforiei spitalelor. Bucuresci, tipariulu Curtii. 1877 pag. 940 — „La poesie des Ottomans“, seconde edition. Paris, Maissonmeuve et Comp. 1877, pag. 203 (sub presa). — „Elvetia germanâna.“ 4 vol. — „Femeile, de o femeia.“ 2 vol. — „Monastirile în Orient“ si „Escursiuni în Rumelia si Moscu.“

Dlu dr. Vasiciu anuncia, cà nefindú înca completu numerulu prenumerantilor foi sale: „Higien'a si scól'a“, amâna edarea pâna atunce pâna când se va aduná numerulu trebuinciosu. In casulu decumva ace-l'a nu s'ar aduná, abonantii de pânuacuma isi vor recapatá banii.

Istori'a resboiului din Orient séu luptele Românilor, Rusilor, Muntenegrenilor si Sérbilor cu Turcii, dupa publicatiunile din tíera si strainetate. Lucrare periodica ilustrata, tiparita sub îngrigirea dlui D. Aug. Laurian, în colaborarea dlor I. Manliu si D. Miron. Lucrarea întréga va cuprinde 4 serii séu 640 pagine, formatu mare, cu peste 100 ilustratiuni aduse din strainetate. Abonamentulu la I serie de 12 fascióre este de 5 lei si se face la redactiunea „României Libere“ în Bucuresci, I fascióra de 16 pagine, pe dóue columne, cu 3 ilustratiuni, a aparutu de cuvêndu.

Societati si institute.

„**Albina**“, institutulu de creditu si de economí în Sibíiu, va tiné adunarea sa generala la Sibíiu în 12 martiu. Obiectele acestei adunári vor fi: 1) Raportulu anualu alu directiunii, bilantiulu anualu si raportulu comitetului de revisiune; 2) ficarea dividendelor; 3) împartírea sumei destinate pentru scopuri de binefacere; 4) ficarea pretiului marcelor de presintia; 5) alegerea unui membru de directiune; 6) întregirea comitetului de revisiune.

„**Arborós'a**.“ Processulu intentatu în contra membrilor societáti „Arborós'a“ din Cernauti s'a pertractatu la 4 febr. Pertractarea a duratu pâna sér'a la 10 ore, si s'a încheiatu prin achitarea unanima a tuturor membrilor inculpati.

Societatea clericilor din Blasíu a patítu tocmai cá cea din Gherla. Ni se scrie, cà în urmarea

unui ordinu ministerialu, pretorul localu (unguru) scormoni din firu în peru tota bibliotec'a ei. Caus'a, întocmai cá la cea din Gherla, este, cá la confiscarea scriissorilor Societáti „Arborósa“ s'a gasitu si o corespundintia a acestei Societáti.

Totalulu sumelor încassate de „Societatea Crucea-Rosia“ este 282,729 lei 83 bani; acela alu „Ospiciilor Independintiei“ 110,246 lei 44 bani.

T e a t r u.

Dlu Iacobu Negruzzi a scrisu o comediá în cinci acte, intitulata : „O alegere la senatu“, care s'a si jucatu în teatrulu din Iasi la 19/31 ianuarie.

Rossi, renumitul tragedianu italianu, acuma jóca la Bucuresci. Domnitorulu a tramisu o mia de lei comitetului teatrului, spre a liberá bilete pentru studenti.

La Iasi s'a datu si o represintatiune teatrala în onórea regimentului XIII de dorobanti. Dupa ce s'a jucatu pies'a „Bomb'a“, dsior'a Conta a declamatu poes'a „Penesiu Curcanulu“ de V. Alessandri. Represintatiunea se incheiá cu unu tablou alegoricu : Erau dorobanti asiediatu cu puscile lor pe siantiuri în diferite positiuni de campania ; în urm'a lor inse se vediu unu geniu desteptându pe adormit'a Románia. De a supra pe ceru straluciau în litere aurite inscriptiunea „Renascererea Romániei“, ér pe de laturi erau asiediate drapele române cu inscriptiuni : Rahova, Grivitia, Plevna etc. Apoi se aretara pe scena Románi si Románce, cântându imnulu : „Fiii Romániei, toti facái de munte, sioimi din Carpati.“ Imnulu fu compusu de dlu D. Gusti, si music'a de talentuosulu compositoru D. Musicescu. Entusiasmulu a fost mare.

Ce e nou ?

Lumea catolica a îmbracatu doliu, cáci pap'a Piu IX a muritu, la 7 febr. A bolitu de multu timpu, totusi scirea mortii sale a fost suprindietóre, cáci cu câte-va díle mai nainte înca a primitu niste deputatiuni. Elu a traitu 86 ani Inca n'a fost nici unu papa, care sè fi guvernatu asiá îndelungatu.

Balu românú în Aradu. (Corespondintia originala.) Junimea romána din Aradu va arangiá si anulu acesta unu balu în folosulu Alumneului preparandialu, în sal'a otelului : „Crucea alba.“ Balurile românesci din Aradu si-au eluptatu unu renume atátu de frumosu, încátu pâna si strainii vorbescu cu multu respectu de acésta petrecere sociala. Anume balului din anulu trecutú fói'a locala „Neue Arader Zeitung“ i-a consacratu o foisióra intréga, apreciându cu multa lauda successulu in tota privinti'a stralucitu ce a obtínutu balulu atátu prin numerulu însemnatu a unui publicu distinsu, cátu si prin elegantia, spiritulu socialu, animositatea viua la dantiu si la mésa — ce au domnit peste totu decursulu petrecerii. Afara de acestu câstigu moralu, balulu a avutu si unu profitu materialu, între împregiurárele actuale brilliantu. Nu e mirare deci, cá încuragiate de resultatulu anului trecutú, junimea pentru balulu de acuma si-a potenciátu puterile si activitatea, nisuindu din resputeri a sustiné si redicá nimbulu balului la nivoulu balurilor de elita din cele mai de frunte cercuri sociale. Precum sântemu înformati, lamur'a întielegintiei române din

Aradu si din provincia deja face pregatiri pentru a participá în numeru considerabilu la acea petrecere nationala. Éra comitetulu arangiatoru este astfelu compusu, în cátu nu ne indoimu pe unu momentu, cá publiculu ce va luá parte la balulu românú din Aradu în 28 fauru st. n. va gustá — cu deosebire secsulu frumosu — o placere rara. Membri comitetului arangiatori sânt : Dd. Aureliu Belesiu ingineru, Veliciu, Terentiu Ratiu cand. de advoc., G. Purcariu comptabilu la epitropi'a diecesana, Atan. Tuducescu notaru la epitropi'a dieces., V. Mangra professoru si redactoru, V. Hamsea teologu de cursulu III si Paulu Draga.

Baluri. La 8 febr. s'a tînutu în Mercurea balu în favorulu scólei gr. or. române de acolo. — La Zam s'a datu în 5 febr. o „distractiune de séra“, în folosulu fondului scólei gr. or. din locu.

Garibaldi e fórté bolnavu. Díuarele italiene scriu, cá starea marelui erou e pré ingrigitóre.

Pertractarea processelor de pressa intentate în contra díuarului „Gazet'a Transilvaniei“, si hotarite pe 12 si 16 febr., s'au amánatu, din cauza cá dlu Iacobu Muresianu e bolnavu.

În diéta urméza desbaterea proiectului de lege pentru vama. Mai sânt înscriși vr'o 20 de oratori. Si deputatii románii începu a se aduná în Budapesta.

Dimbovitia a esundatu la Bucuresci, si a facutu pagube numeróse. Domnitorulu a visitatu énsusi partile inundate si a împarítu ajutore.

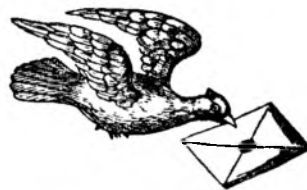
Comitetulu femeilor medicilor. Dómnele socii ale medicilor Románi din Románi'a, au formatu unu comitetu, pentru strîngerea de ofrande pe sém'a ostasilor románi raniti.

Suvenirea mortilor.

Repausatulu Mesiota a fostu de 41 ani si s'a nascutu în comun'a Dêrste, aprópe de Brasiovu, din parinti din poporu. Terminându cursulu gimnasialu la Brasiovu, a studiatu la universitatea din Viena, apoi la cea din Bonna, unde totu atunce si Carolu de Hohenzollern, astadi Domnulu Románilor, ísi completá studiele.

Agaftia Perianu, preotésa veduva, a muritu la 15 ianuarie în Criscioru, Zarandu, în etate de 58 ani.

Post'a Redactiunii.

Timisióra-Fabricu. Novel'a a sositu, dar înca n'amu cetitu-o.

La mai multi. Multiamite publice nu publicámu decátu numai în casuri estreme. Celu ce a daruitu 2—3 fi. înca n'a facutu asiá fapta mare, cá sè-lu laudámu prin díuare. Adevera ómeni generosi nici nu pretindu acést'a.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1878. Calea tierei nr. 39.